

SAITOS LAJOS

Sokáig élni

százévente egy gyásznapi
gondolnánk: még belefér
történelmünk menetébe –
ám úgy adódott: száz évünkre
jutott egy-egy békés nap is
amelyre csak matuzsálemek
emlékezhetnek: mondván
már azért is megérte sokáig
élniük hogy fölemlegessék
száz esztendőnk gyászos és
békésen derűs napjait...!

Etüd

Jean Paul Sartre emlékének

***

Halottaid, miként a romlott étel,
kikerülnek házadból.

Az együttlét élménye elvész
az ízekkel, a sose volt,
van és sose lesz.

S holttá válsz te is,
mint romlott étel.

Fák ágain rongyolódik a szél.
Sívítva-ríva viseli sebét
egy őrült az éjszakában.

Hajnala megkönnyülés,
vizek, szoknyák fodra. –

Goromba féltés reggelig.